

er blevet det, at det langt overvejende Flertal har sluttet sig til det af den højtærede Minister fremsatte Lovforslag, er det udelukkende, fordi der i Virkeligheden fra alle Partiers Side, med en lille Smule Afvigelse fra det radikale Partis Side, men ellers fra alle Partiers Side, har været Enighed om, at man i det væsentlige maatte have den Indtægt af Tobaksskatten, som det var tilsigtet at opnaa efter Finansministerens Forslag. Naar jeg har sagt, at der har været en lidt ændret Opfattelse fra det radikale Partis Side, skal jeg ikke opholde mig videre derved. Jeg erkender, at man ogsaa fra den Side har vist fuld Forstaaelse af, at det Pengebeløb, som der var Tale om at skaffe, maatte tilvebringes. Men der har været en noget afvigende Opfattelse med Hensyn til, om man ikke mulig kunde gaa til en Lettelse for visse Afgiftssatser, idet man saa var villig til eventuelt at give Erstatning for det Tab, der herved paaførtes Finanserne, under Behandlingen af hele det store Skattelovkompleks. Det er meget muligt, at en saadan Tankegang under andre Omstændigheder kunde have vundet mere Raaderum, men selv om vi fra alle Sider er enige om ekstraordinært at fremme dette Lovforslag, vil det dog være meget vanskeligt derfra at trække Veksler paa de Forhandlinger, der er paabegyndt om den egentlige Toldlov, og der give Anvisning paa en mulig Erstatning for et Indtægts-tab her. De tre andre Partier, det Parti, jeg tilhører, Socialdemokraterne og det konservative Folkeparti, har ikke kunnet tage mod en saadan Anvisning som en gyldig Grund for at gaa til selv en mindre Nedsættelse paa Tobaksskatten. Resultatet med Hensyn til selve Afgiftsbestemmelserne er derfor blevet det, at med Undtagelse af det Ændringsforslag, som Ordføreren for det radikale Parti utvivlsomt vil motivere, er der Enighed om at frafalde Ændringer til Trods for, at vi fra alle Sider er klare over, at det er uhyre høje Satser, det her drejer sig om, maaske i mangt og meget ogsaa for høje Satser for de kommende Tider. Men vi haaber paa, at den Dag, da Forholdene lettes og Finanserne atter kan undvære Penge, vil ogsaa dette være et af de Punkter, hvor vi kan komme nedad med Afgifterne. Der er altsaa i det store Flertal, paa hvis Vegne jeg har den Ære at tale, Enighed om at tiltræde de af Finansministeren foreslaaede Afgifter.

Et andet Punkt, som har været Genstand for betydelig Diskussion i Udvalget,

er dette, at det ved det forelagte Lovforslag næsten var umuliggjort for smaa Fabrikker og Hjemmearbejdere at dyrke Tilvirkning af Cigarer som en mere privat, mere hjemlig Industri saaledes som hidtil. Fra den Side, som jeg i snævrere Forstand repræsenterer, Venstre, er der ved første Behandling her i Salen udtalt dyb Bekymring overfor dette, at vi i Virkeligheden var ved at umuliggøre det for de enkelte, som sidder og ernærer sig redeligt ved at rulle Cigarer i Hjemmet, at fortsætte hermed. Vi stod, som jeg tillod mig at gøre opmærksom paa ved første Behandling, overfor dette, at Fabrikker og Arbejdere var enedes om et Forslag, og dette Forslag havde i Virkeligheden sat dybe Mærker i Finansministerens Forslag. Og til de to Parter havde Administrationen sluttet sig, idet den nemlig ved at faa Arbejdet samlet i Fabrikker lettere kunde føre en effektiv Kontrol. Da vi saaledes stod overfor disse tre Magter, Arbejdsgiverne, Arbejderne og Administrationen, som var naaet til Enighed, vil ærede Medlemmer forstaa, at det har været meget vanskeligt for os at komme i nogen Grad bort derfra. Det er dog lykkedes, og jeg hilser med Glæde, at det er lykkedes. Jeg skal sige, hvorledes det egentlig forholder sig med dette Hjemmearbejde. Det falder i en vis Forstand i tre Kategorier. Der er for det første de saakaldte Selvrullere. Det er de Mennesker, der ruller Cigarer til eget Forbrug, men ikke har nogen som helst Ret til Handel dermed; det er altsaa mere en personlig Lidenskab, de derved tilfredsstiller, og det kan maaske have sin Berettigelse, i alt Fald er der ikke saa faa Mennesker, der sætter Pris paa selv at kunne rulle deres Cigarer. Med Hensyn til dem har vi opnaaet, at de kan faa Lov til paa lignende Maade som hidtil at rulle Cigarer til eget Forbrug, men uden Ret til Handel dermed, og for at det ikke skulde antage et saadant Omfang, at det kom til en Slags Smudskonkurrence, er Tilladelsen begrænset ved en Udtalelse i Betænkningen, som jeg gaar ud fra Finansministeren, det vil sige Administrationen, vil slutte sig til, saaledes at der til Selvrullere ikke udleveres mere end 1 1/2 kg Tobak om Maaneden, det vil sige saa meget, som en ikke altfor passioneret Ryger kan bruge selv; lave nogen Forretning dermed kan han aldrig. Altsaa, Selvrullernes Eksistens er for saa vidt bevaret under ganske tilsvarende Former som i tidligere Tid.